ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 6ης Απριλίου 2006 *

Στην υπόθεση Τ-17/03,

Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH, με έδρα το Gotha (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον M. Matzat, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους V. Kreuschitz και V. Di Bucci, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο προσφυγή ακυρώσεως της απόφασης 2003/194/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Οκτωβρίου 2002, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις τις οποίες χορήγησε η Γερμανία στην Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (ΕΕ 2003, L 77, σ. 41),

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Legal, πρόεδρο, P. Lindh, P. Mengozzi, I. Wiszniewska-Białecka και V. Vadapalas, δικαστές,
γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδριάσεως της 12ης Ιανουαρίου 2006,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το άρθρο 87 ΕΚ ορίζει:

«1. Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα συνθήκη ορίζει άλλως.

[...]

3. Δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

[...]

γ) οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον·

[...]»

2 Το άρθρο 88 ΕΚ ορίζει:

«[...]

«2. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει, αφού τάξει προηγουμένως στους ενδιαφερομένους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, ότι ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος ή με κρατικούς πόρους δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 87, ή ότι η ενίσχυση αυτή εφαρμόζεται καταχρηστικώς, αποφασίζει ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να την καταργήσει ή να την τροποποιήσει εντός προθεσμίας που η ίδια καθορίζει.

[...]»

3 Το σημείο 2.4 των κοινοτικών κατευθυντηρίων γραμμών όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων, όπως ίσχυε κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών (ΕΕ 1994, C 368, σ. 12), στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές), αναφέρει:

«Το άρθρο [87], παράγραφοι 2 και 3, της Συνθήκης προβλέπει τη δυνατότητα εξαίρεσης για τις ενισχύσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 87, παράγραφος 1.

[...]

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης μπορούν να συμβάλλουν στην ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων χωρίς να θίγουν τις συναλλαγές σε βάρος του κοινοτικού συμφέροντος, εφόσον τηρούνται οι όροι που παρατίθενται στο τμήμα 3 κατωτέρω, και συνεπώς θα εγκρίνει τη χορήγησή τους υπό αυτούς τους όρους [...]»

4 Το σημείο 3.2.2 των κατευθυντηρίων γραμμών ορίζει:

«Βάσει των ειδικών όρων για τις ενισχυόμενες περιοχές και τις ΜΜΕ που παρατίθενται κατωτέρω, η Επιτροπή για να εγκρίνει τη χορήγηση ενίσχυσης υπέρ σχεδίου αναδιάρθρωσης, θα πρέπει αυτό να πληροί όλους τους ακόλουθους γενικούς όρους:

[...]

Γ. Ενισχύσεις ανάλογες με τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης

Το ποσό και η ένταση της ενίσχυσης πρέπει να περιορίζονται στο ελάχιστο δυνατό που απαιτείται για να καταστεί δυνατή η αναδιάρθρωση και πρέπει να σχετίζονται με τα προβλεπόμενα οφέλη από κοινοτική άποψη. Κατά συνέπεια, οι αποδέκτες της ενίσχυσης θα πρέπει κανονικά να συμβάλουν στο σχέδιο αναδιάρθρωσης χρησιμοποιώντας ίδιους πόρους ή εξωτερικές εμπορικές πηγές χρηματοδότησης. Για να περιορισθούν οι στρεβλωτικές συνέπειες, η μορφή υπό την οποία χορηγείται η ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια που να μην δημιουργεί στην εταιρία πλεόνασμα μετρητών το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιθετικές δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς ανεξάρτητες από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης. Επίσης, η ενίσχυση δεν θα πρέπει να διατεθεί για τη χρηματοδότηση νέας επένδυσης που δεν απαιτείται για την αναδιάρθρωση. Οι ενισχύσεις για τη χρηματοοικονομική αναδιάρθρωση δεν θα πρέπει να μειώνουν αδικαιολόγητα τις χρηματοοικονομικές επιβαρύνσεις της εταιρίας.

[...]»

Ιστορικό της διαφοράς

5 Το 1994, η εταιρία Gothaer Fahrzeugwerke GmbH (στο εξής: GFW), πρώην κρατική επιχείρηση, πωλήθηκε με οκτώ άλλες εταιρίες της Ανατολικής Γερμανίας στον όμιλο που διηύθυνε η Lintra Beteiligungsholding GmbH εν όψει ιδιωτικοποιήσεως. Το 1996 η ιδιωτικοποίηση απέτυχε και ο κρατικός φορέας Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben ανέλαβε τον έλεγχο της GFW με σκοπό να προετοιμάσει την πώλησή της.

6 Ο φορέας αυτός, αφού διαπίστωσε ότι η πώληση της GFW δεν ήταν δυνατή, αποφάσισε να αποχωριστεί τα στοιχεία του ενεργητικού της εταιρίας αυτής. Η ενέργεια αυτή εξελίχθηκε σύμφωνα με διαδικασία τα στάδια της οποίας περιγράφονται στις σκέψεις 7 έως 9 κατωτέρω.

7 Με σύμβαση της 3ης Σεπτεμβρίου 1997, η GFW απέκτησε το σύνολο των μετοχών της εταιρίας Widahvogel Vermögensverwaltung (στο εξής: Widahvogel), της οποίας διευθυντής ήταν ο Josef Koch, αντί 54 000 γερμανικών μάρκων (DEM).

8 Με σύμβαση της 10ης Σεπτεμβρίου 1997, μεταβιβάστηκαν στη Widahvogel τα στοιχεία του ενεργητικού και οι παραγγελίες του κλάδου «κατασκευή αυτοκινήτων» της GFW. Με άλλη σύμβαση της ίδιας ημερομηνίας, το σύνολο των μεριδίων της GFW πωλήθηκε στη Weißstorch GmbH (30 % των μετοχών), που κατέστη στη συνέχεια Josef Koch GmbH, και στη Schmitz-Anhänger Einkaufs- und Beteiligungs Gesellschaft GmbH & Co. KG (70 % των μετοχών), που ανήκει στη Schmitz Cargobull AG. Οι επενδυτές κατέβαλαν 1 DEM για τα στοιχεία του ενεργητικού. Επί πλέον, ο Koch ορίστηκε μοναδικός διευθύνων σύμβουλος της Widahvogel, η επωνυμία της οποίας έγινε Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (στο εξής: Schmitz-Gotha ή προσφεύγουσα).

9 Στις 9 Οκτωβρίου 1997, η προσφεύγουσα απέκτησε αντί ποσού 3 700 000 DEM περίπου το σύνολο του κεφαλαίου ενός των προμηθευτών της, της εταιρίας Trailer System Engineering (στο εξής: TSE), που ίδρυσε και διηύθυνε ο Koch, ο πλειοψηφών μέτοχός της.

10 Με επιστολή της 18ης Μαΐου 1998, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κοινοποίησε στην Επιτροπή μέτρα ενίσχυσης για την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha που εφαρμόζονταν από τον Ιανουάριο του 1997 (στο εξής: επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998).

11 Με έγγραφα της 12ης Ιουνίου 1998, 21ης Δεκεμβρίου 1999 και 17ης Μαΐου 2000, η Επιτροπή ζήτησε πρόσθετες πληροφορίες από τις γερμανικές αρχές. Οι αρχές αυτές απάντησαν με έγγραφα της 15ης Οκτωβρίου 1998, 21ης Ιουλίου 1999, 27ης Απριλίου 2000, 1ης Δεκεμβρίου 2000 και 8ης Ιανουαρίου 2001.

12 Με έγγραφο της 23ης Μαΐου 2001, η Επιτροπή ενημέρωσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας για την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ (ΕΕ C 211, σ. 15). Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή εξέτασε τα μέτρα υπέρ της Schmitz-Gotha ως νέα ενίσχυση χορηγηθείσα χωρίς προηγουμένη κοινοποίηση με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές.

13 Με την απόφαση εκείνη η Επιτροπή εξέφρασε, ειδικότερα, αμφιβολίες ως προς τον αναλογικό χαρακτήρα της επίδικης ενίσχυσης σε σχέση με τους όρους του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών. Βάσει των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της, η Επιτροπή θεώρησε μεταξύ άλλων ότι δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει την αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE για την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή κάλεσε τις γερμανικές αρχές να της κοινοποιήσουν όλα τα στοιχεία σχετικά με την ανάληψη της συμμετοχής της Schmitz-Gotha στην TSE και ειδικότερα την αναγκαιότητα της ενέργειας αυτής για την αναδιάρθρωση της επιχείρησης. Επί πλέον, η Επιτροπή κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας να διαβιβάσει το από 23 Μαΐου 2000 έγγραφό της στον δικαιούχο της ενίσχυσης και υπογράμμισε ότι θα ελάμβανε την απόφασή της βάσει των στοιχείων που θα είχε στη διάθεσή της.

14 Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας με έγγραφα της 10ης Αυγούστου και της 14ης Δεκεμβρίου 2001. Εξάλλου, κανένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν υπέβαλε παρατηρήσεις στην Επιτροπή.

15 Με έγγραφο της 4ης Μαρτίου 2002, η Επιτροπή ζήτησε και πάλι από τις γερμανικές αρχές να αποδείξουν την αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE προς τον σκοπό αναδιάρθρωσης της Schmitz-Gotha.

16 Η Επιτροπή έλαβε τις παρατηρήσεις της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας με επιστολές της 16ης Μαΐου, 28ης Μαΐου και 3ης Ιουλίου 2002.

17 Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2003/194/ΕΚ, της 30ής Οκτωβρίου 2002, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις τις οποίες χορήγησε η Γερμανία στη Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke GmbH (ΕΕ 2003, L 77, σ. 41· στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση). Η Επιτροπή υπενθύμισε ότι, βάσει του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών, το κριτήριο της αναλογικότητας απαιτεί τον περιορισμό της ενίσχυσης στο απόλυτο ελάχιστο όριο που είναι αναγκαίο για την αναδιάρθρωση προκειμένου να μειωθούν οι συνέπειες στρέβλωσης του ανταγωνισμού. Επί πλέον, διευκρίνισε ότι η ενίσχυση δεν πρέπει να χρησιμεύσει στον δικαιούχο για τη χρηματοδότηση νέων επενδύσεων, μη αναγκαίων για την αναδιάρθρωση. Εν προκειμένω, κατά την Επιτροπή, η εξαγορά της TSE που χρηματοδοτήθηκε με την ενίσχυση πρέπει να χαρακτηρισθεί ως νέα επένδυση, η αναγκαιότητα της οποίας για την αναδιάρθρωση δεν αποδείχθηκε από τις γερμανικές αρχές. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή θεώρησε ότι η ενίσχυση δεν πληροί τα κριτήρια των κατευθυντηρίων γραμμών και κατά συνέπεια δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά. Ωστόσο, κατά την προσβαλλομένη απόφαση, από την τιμή αγοράς της TSE μόνον το ποσό των 2 200 000 DEM δεν περιορίστηκε στο απολύτως απαραίτητο για την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha, καθόσον το υπόλοιπο, 1 500 000 DEM, εξαρτήθηκε από όρους η επέλευση των οποίων ήταν αβέβαιη κατά τον χρόνο εξαγοράς της TSE. Συνεπώς, με το άρθρο 1 της προσβαλλομένης απόφασης η ενίσχυση κρίθηκε ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά για το ποσό των 2 200 000 DEM (1 120 000 ευρώ). Βάσει του άρθρου 2 της προσβαλλομένης απόφασης, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποχρεούται να ανακτήσει το ποσόν αυτό από τη Schmitz-Gotha.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε η Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιανουαρίου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

19 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

20 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν σε ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιανουαρίου 2006.

21 Το Πρωτοδικείο σημείωσε στα πρακτικά της συνεδρίασης το γεγονός ότι ο εμπιστευτικός χαρακτήρας της εταιρικής επωνυμίας της TSE, που είχε διαφυλαχθεί με την προσβαλλομένη απόφαση και την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση, μπορούσε να αρθεί στο πλαίσιο της προφορικής διαδικασίας και της αποφάσεως.

22 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση καθόσον επιβάλλει πολύ υψηλό επιστρεπτέο ποσό·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

23 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη,

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

24 Η προσφεύγουσα επικαλείται τρεις λόγους ακυρώσεως με την προσφυγή της. Ο πρώτος λόγος αφορά πλάνη εκτιμήσεως ως προς την αναγκαιότητα της ενίσχυσης, της οποίας ζητείται η επιστροφή από τη σκοπιά του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών. Κατά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, που προβάλλεται επικουρικώς, η προσφεύγουσα επικαλείται πλάνη της Επιτροπής όσον αφορά το ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να επιστραφεί.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αφορά την πλάνη περί την εκτίμηση της αναγκαιότητας της ενίσχυσης

Επιχειρήματα των διαδίκων

25 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η επίδικη ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά για ένα μέρος του ποσού που καταβλήθηκε για την αγορά της TSE (2 200 000 DEM), λόγω του ότι δεν πληροί τους όρους που προβλέπουν οι κατευθυντήριες γραμμές.

26 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ανάληψη της συμμετοχής στην TSE συνιστούσε εξ αρχής ουσιώδες και αναπόσπαστο μέρος του σχεδίου αναδιαρθρώσεως πράγμα για το οποίο η Επιτροπή είχε ενημερωθεί.

27 Συναφώς, αμφισβητεί τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης προέβλεπε την ανάκτηση της βιωσιμότητας της Schmitz-Gotha σε διάστημα τεσσάρων οικονομικών ετών χωρίς την απόκτηση της TSE, οπότε η εξαγορά αυτή ήταν το πολύ-πολύ χρήσιμη για την αναδιάρθρωση, διότι συνέβαλε στη μείωση του χρονικού αυτού διαστήματος κατά ένα έτος. Συγκεκριμένα, υποστηρίζει ότι το σχέδιο της επιχείρησης της 2ας Σεπτεμβρίου 1997 και τα παραρτήματά του, όπως το «Σχέδιο εξέλιξης — Κέρδη και ζημίες», το σχέδιο οικονομικής διαχείρισης και το σχέδιο ανάπτυξης παγιοποιήσεως της Schmitz-Gotha που είχε υποβάλει στις γερμανικές αρχές, στήριζαν όλες τις προβλέψεις σχετικά με την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha ως προς τη συγχώνευσή της με την TSE. Επί πλέον, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι το «Σχέδιο ανάπτυξης — Ζημίες και κέρδη» διαβιβάστηκε στην Επιτροπή ως παράρτημα της επιστολής κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998. Επί πλέον, παρατηρεί ότι οι επενδυτές ήταν διατεθειμένοι να πραγματοποιήσουν την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha μόνο στο πλαίσιο των όρων που προέβλεπε το σχέδιο επιχείρησης μεταξύ των οποίων ήταν η εξαγορά της TSE.

28 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι υπάρχει αντίφαση στη στάση της Επιτροπής σχετικά με τη γνώση που είχε για την ταυτότητα των επενδυτών. Παρατηρεί ότι με τα έγγραφά της η Επιτροπή αρνείται ότι έλαβε γνώση του γεγονότος ότι ο Koch ήταν ένας από τους εταίρους της TSE, καίτοι της είχαν διαβιβασθεί λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με το πρόσωπο αυτό πριν την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης. Συναφώς, η προσφεύγουσα αναφέρεται στο έγγραφο κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998, καθώς και στις επιστολές που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 16 Μαΐου και 3 Ιουλίου 2002. Επί πλέον, υπενθυμίζει ότι με την προσβαλλομένη απόφαση η ίδια η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο Koch ήταν ο εταίρος της TSE.

29 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή κακώς δέχθηκε στην αιτιολογική σκέψη 64 της προσβαλλομένης απόφασης ότι η εξαγορά της TSE δεν ήταν απαραίτητη για την αναδιάρθρωση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεδομένου ότι τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά τα οποία γνώριζε δεν ελήφθησαν υπόψη κατά την εκτίμηση του αναλογικού χαρακτήρα της ενίσχυσης.

30 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Schmitz-Gotha, για να εξασφαλίσει την επιτυχία της αναδιάρθρωσης, έπρεπε να αναπτύξει τα δικά της προϊόντα προκειμένου να καταστεί ανεξάρτητη από τις εσωτερικές παραγγελίες του ομίλου και ανταγωνιστική στην αγορά. Ακριβώς όμως η εξαγορά της TSE έδωσε τη δυνατότητα να ενσωματωθεί απευθείας στη Schmitz-Gotha η αναγκαία τεχνογνωσία για την ανάπτυξη των δικών της προϊόντων, δεδομένου ότι οι εταίροι της TSE ανέλαβαν αφενός τη διεύθυνση και αφετέρου την υπηρεσία που ήταν υπεύθυνη για την κατασκευή και την ανάπτυξη εντός της Schmitz-Gotha. Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα αμφισβητεί την άποψη της Επιτροπής ότι ο μόνος λόγος εξαγοράς της TSE ήταν η μείωση του κόστους παραγωγής της Schmitz-Gotha.

31 Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι μόνον η εξαγορά της TSE μπορούσε να εξασφαλίσει την ενσωμάτωση της αναγκαίας για την αναδιάρθρωση τεχνογνωσίας. Προς στήριξη του ισχυρισμού της αναφέρεται στις υπερβολικές δαπάνες μιας πρότασης της TSE για εργασίες ανάπτυξης τεχνογνωσίας από εξωτερικούς επαγγελματίες.

32 Αναφερόμενη στα στοιχεία που επισυνάπτονται ως παράρτημα της προσφυγής, όπου παρατίθεται υπό τη μορφή πίνακα η εξέλιξη του κύκλου εργασιών της Schmitz-Gotha που προέκυψε από τις πωλήσεις της σε τρίτες επιχειρήσεις (έγγραφο τιτλοφορούμενο «Εξέλιξη του κύκλου εργασιών της Schmitz-Gotha»), η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η σημαντική αύξηση του κύκλου εργασιών της δείχνει την επίπτωση της απευθείας ενσωμάτωσης μιας υπηρεσίας αυτόνομης ανάπτυξης, που πραγματοποιήθηκε χάρη στην εξαγορά της TSE, στην επιτυχία της αναδιάρθρωσης.

33 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή ήταν σε θέση να εκτιμήσει τον αναγκαίο χαρακτήρα της εξαγοράς της TSE για την αναδιάρθρωση βάσει των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της και να καταλήξει, συνεπώς, στο συμπέρασμα ότι η ενίσχυση συμβιβάζεται με το κριτήριο του «απολύτως αναγκαίου» κατά την έννοια του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών. Ειδικότερα, αυτό προκύπτει σαφώς από το έγγραφο των γερμανικών αρχών της 3ης Ιουλίου 2002, κατά το οποίο το μέρος των προμηθειών στις δαπάνες παραγωγής της Schmitz-Gotha είχε μειωθεί και μόνον η εξαγορά της TSE είχε δώσει τη δυνατότητα στη Schmitz-Gotha να καλύψει την έλλειψη τεχνογνωσίας της.

34 Η Επιτροπή υπενθυμίζει πρώτον ότι διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως κατά την εξέταση του συμβιβαστού μιας κρατικής ενίσχυσης με την κοινή αγορά από πλευράς του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας δεν αποδεικνύουν ότι συντρέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εν προκειμένω και προσθέτει ότι η προσφεύγουσα επιχειρεί να υποκαταστήσει την Επιτροπή στην εκτίμησή της.

35 Η Επιτροπή υπογραμμίζει, δεύτερον, ότι κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου και τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τον τρόπο εφαρμογής του άρθρου [88] της Συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1), έχει την εξουσία να τερματίσει τη διαδικασία και να λάβει απόφαση βάσει των στοιχείων που έχει στη διάθεσή της οσάκις ένα κράτος μέλος, παρά την εντολή που του απευθύνει, παραλείπει να παράσχει τα ζητούμενα στοιχεία.

36 Η Επιτροπή παρατηρεί συναφώς ότι η προσφεύγουσα στηρίζει την φερομένη αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE, που κατέστησε δυνατή την επιτυχία της αναδιάρθρωσης της Schmitz-Gotha, κυρίως σε στοιχεία τα οποία η ίδια δεν γνώριζε κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης και που κατά συνέπεια το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να λάβει υπόψη.

37 Η Επιτροπή διευκρινίζει ότι παρά το ότι κάλεσε την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία να παράσχει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των ιδιοκτητών της TSE και την αναγκαιότητα της επίδικης επένδυσης, με την απόφαση για την κίνηση της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως και παρά το έγγραφο που απηύθυνε στις γερμανικές αρχές στις 4 Μαρτίου 2002 δεν της κοινοποιήθηκαν οι συμβάσεις σχετικά με την εξαγορά της TSE που προσαρτώνται στην προσφυγή, πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης. Το αυτό ισχύει και για το σχέδιο επιχείρησης, το σχέδιο εξέλιξης της τεχνογνωσίας της προσφεύγουσας που κατήρτισε η TSE, που επισυνάπτονται αμφότερα στην προσφυγή, καθώς και για τις λεπτομερείς παρατηρήσεις επί του θέματος που περιέχει το δικόγραφο της προσφυγής. Επί πλέον, υποστηρίζει ότι ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι δεν γνώριζε τον εταίρο Koch. Παρατηρεί όμως ότι στις πληροφορίες που έδωσαν οι γερμανικές αρχές κατά τη διοικητική διαδικασία, ο Koch αναφέρεται δευτερευόντως ως εταίρος της TSE. Εξάλλου, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ουδέποτε ενημερώθηκε για την ταυτότητα των λοιπών εταίρων της TSE.

38 Η Επιτροπή φρονεί ότι βάσει των στοιχείων που είχε στη διάθεσή της κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης ήταν απλώς σε θέση να εκτιμήσει τη χρησιμότητα της εξαγοράς της TSE, πλην όμως ουδόλως αποδείχθηκε η αναγκαιότητα της επένδυσης αυτής που χρηματοδοτήθηκε με την επίδικη ενίσχυση. Κατά την άποψή της, τα στοιχεία σχετικά με την εξαγορά της TSE που περιέχονται στο από 18 Μαΐου 1998 έγγραφο κοινοποιήσεως καθώς και στα έγγραφα της 10ης Αυγούστου 2001, 16ης Μαΐου, 28ης Μαΐου και 3ης Ιουλίου 2002, που προσαρτώνται στο υπόμνημα αντικρούσεως, δεν στηρίζουν το συμπέρασμα ότι η επένδυση αυτή αποτελούσε αναγκαίο μέρος της αναδιάρθρωσης κατά την έννοια των κατευθυντηρίων γραμμών.

39 Η Επιτροπή διαπιστώνει επίσης ότι τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της στήριζαν βασικά την εξαγορά της TSE σε οικονομίες που είχαν πραγματοποιηθεί λόγω του ότι εξέλιπε ένας ενδιάμεσος προμηθευτής και το αντίστοιχο περιθώριο κέρδους, ενώ στο δικόγραφο της προσφυγής η πτυχή αυτή σχετικοποιείται. Αν υποτεθεί ότι από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι η εξαγορά της TSE είχε δώσει επί πλέον τη δυνατότητα αποκτήσεως της τεχνογνωσίας για την ανάπτυξη νέων τύπων προϊόντων, η Επιτροπή παρατηρεί ότι ο ισχυρισμός αυτός ούτε αιτιολογήθηκε ούτε διευκρινίστηκε. Υποστηρίζει ότι η Schmitz-Gotha μόλις με το δικόγραφο της προσφυγής εξέθεσε και αιτιολόγησε λεπτομερώς την αναγκαιότητα εξαγοράς της TSE για την απόκτηση της αναγκαίας για την αναδιάρθρωσή της τεχνογνωσίας. Η

Επιτροπή επισημαίνει ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, οι γερμανικές αρχές δεν διευκρίνισαν την αναγκαιότητα της ενέργειας αυτής στο πλαίσιο της επιλεξιμότητας των ενισχύσεων αναδιαρθρώσεως.

40 Η Επιτροπή φρονεί ότι οι στόχοι της επένδυσης αυτής, δηλαδή η μείωση του κόστους παραγωγής και η απόκτηση της αναγκαίας τεχνογνωσίας για την ανάπτυξη νέων προϊόντων, μπορούσαν να επιτευχθούν ανεξάρτητα από την εξαγορά της TSE, δεδομένου ότι ο διευθυντής της Schmitz-Gotha ήταν επίσης ο διευθυντής και ο πλειοψηφών μέτοχος της TSE και κατά συνέπεια μπορούσε να διαμορφώσει ιδιαίτερη συνεργασία μεταξύ των δύο επιχειρήσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

— Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

41 Για την εφαρμογή του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ η Επιτροπή έχει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, η άσκηση της οποίας συνεπάγεται περίπλοκες εκτιμήσεις οικονομικού και κοινωνικού χαρακτήρα που πρέπει να γίνουν εντός κοινοτικού πλαισίου. Ο δικαστικός έλεγχος της άσκησης αυτής της εξουσίας εκτιμήσεως περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογίας καθώς και στον έλεγχο της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών που διαπιστώνονται και της απουσίας νομικής πλάνης, πρόδηλης πλάνης περί την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών ή κατάχρησης εξουσίας (βλ. απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Απριλίου 2004, C-372/97, Ιταλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. I-3679, σκέψη 83, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

42 Εξάλλου, η Επιτροπή μπορεί να δεσμεύεται με τη θέσπιση πράξεων προσανατολισμού για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς της, όπως είναι οι επίδικες

κατευθυντήριες γραμμές στον βαθμό που περιέχουν ενδεικτικούς κανόνες επί της ακολουθητέας από το θεσμικό όργανο πορείας και δεν αποκλίνουν από τις διατάξεις της Συνθήκης (απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Απριλίου 1998, Τ-214/95, Vlaamse Gewest κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-717, σκέψη 79). Τα μέτρα αυτά εκφράζουν τη βούληση της Επιτροπής να δημοσιοποιεί τους ενδεικτικούς κανόνες ως προς την πορεία που σκοπεί να ακολουθήσει όπως συνάγεται από τις ατομικές αποφάσεις της στον οικείο τομέα (απόφαση του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001, Τ-187/99, Agrana Zucker και Stärke κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-1587, σκέψη 56).

43 Για να κριθεί ένα σχέδιο ενισχύσεων αναδιάρθρωσης μιας προβληματικής επιχείρησης συμβατό με την κοινή αγορά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ πρέπει να συνδέεται με σχέδιο αναδιαρθρώσεως που σκοπεί στη μείωση ή στον αναπροσανατολισμό των δραστηριοτήτων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 14ης Σεπτεμβρίου 1994, C-278/92 έως C-280/92, Ισπανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1994, σ. I-4103, σκέψη 67, και της 22ας Μαρτίου 2001, C-17/99, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-2481, σκέψη 45).

44 Το σημείο 3.2.2 των κατευθυντηρίων γραμμών που διευκρινίζει την απαίτηση αυτή αναφέρει μεταξύ άλλων ότι το σχέδιο αναδιάρθρωσης πρέπει να πληροί τρεις ουσιαστικές προϋποθέσεις. Πρέπει οπωσδήποτε, πρώτον, να καθιστά δυνατή την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της ωφελούμενης επιχείρησης εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος και βάσει ρεαλιστικών υποθέσεων (σημείο 3.2.2, Α), δεύτερον, πρέπει να προλαμβάνει τις περιττές στρεβλώσεις του ανταγωνισμού (σημείο 3.2.2, Β) και, τρίτον, να εμφανίζει αναλογία με τις δαπάνες και τα οφέλη της αναδιάρθρωσης (σημείο 3.2.2, Γ).

45 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές, αν δεν συντρέχει μία από αυτές, το σχέδιο ενίσχυσης για αναδιάρθρωση πρέπει να κρίνεται ασυμβίβαστο από την Επιτροπή (απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουνίου 2005, Τ-171/02, Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-2123, σκέψη 128· βλ. επίσης κατ' αυτή την έννοια απόφαση Γαλλία κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψεις 49 και 50).

46 Εν προκειμένω, η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές και ειδικότερα το σημείο 3.2.2, Γ.

47 Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι η επίδικη ενίσχυση πρέπει να είναι απολύτως αναγκαία για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της ενισχυομένης επιχείρησης, δηλαδή πρέπει όχι μόνο να εξυπηρετεί τον επιδιωκόμενο στόχο της αναδιάρθρωσης της οικείας επιχείρησης, αλλά και να είναι ανάλογη προς τον στόχο αυτό, δηλαδή κάθε ποσό που υπερβαίνει το αναγκαίο για την αποκατάσταση της βιωσιμότητας της επιχείρησης δεν μπορεί κατ' αρχήν να κριθεί επιλέξιμο βάσει των κατευθυντηρίων γραμμών.

48 Επιπλέον, υπενθυμίζεται ότι το οικείο κράτος μέλος υποχρεούται, στο πλαίσιο του καθήκοντος συνεργασίας που έχει έναντι της Επιτροπής, να παράσχει όλα τα στοιχεία που θα δώσουν στο όργανο αυτό τη δυνατότητα να εξετάσει αν τηρούνται οι προϋποθέσεις της παρέκκλισης την οποία ζητεί (βλ. απόφαση Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 129, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

49 Υπό το φως αυτών των σκέψεων πρέπει να εξεταστεί η προσβαλλομένη απόφαση στο μέτρο που, κατά την προσφεύγουσα, ενέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

— Ως προς τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως

50 Στις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 64 της προσβαλλομένης απόφασης η Επιτροπή εκθέτει τα ακόλουθα:

«(62) [...] Ο κ. Koch ήταν ένας από τους επενδυτές [στη Schmitz-Gota] και ταυτόχρονα ιδρυτής, εταίρος και διευθύνων σύμβουλος της [TSE], καθώς και

μελλοντικός διευθύνων σύμβουλος των δύο εταιριών. Η Επιτροπή επισημαίνει επίσης για άλλη μια φορά ότι, παρά την εντολή παροχής πληροφοριών, η Γερμανία δεν διαβίβασε τη σύμβαση αγοράς ούτε και ακριβή έγγραφα σχετικά με τις αρχικές ιδιοκτησιακές συνθήκες της [TSE]. Γι' αυτό και η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη τις άλλες περιστάσεις και τις προφορικά διαβιβασθείσες πληροφορίες, δεν μπορεί να αποκλείσει ότι πριν από την εξαγορά σημαντικό μέρος της [TSE] βρισκόταν αμέσως ή εμμέσως στην κυριότητα του Koch ή της οικογένειάς του. Η Γερμανία υποστήριξε ότι η Schmitz-Gotha δεν μπορούσε να παράγει η ίδια τα εξαρτήματα που προμηθευόταν από την [TSE] ούτε ήταν σε θέση να βελτιώσει αισθητά τους όρους προμήθειάς τους και συνεπώς κύριος στόχος της εξαγοράς ήταν η μείωση του κόστους παραγωγής. Η Επιτροπή δεν μπορεί να αποκλείσει ότι με την εξαγορά της [TSE] σημαντικό ποσό που θα έπρεπε να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης καταβλήθηκε στην πραγματικότητα σ' έναν από τους νέους επενδυτές. Εν πάση περιπτώσει, η εξαγορά της [TSE] δεν ήταν αναγκαία για να εξασφαλισθεί καλή συνεργασία με την [TSE]. Επειδή ο κ. Koch ήταν ιδρυτής, εταίρος και διευθύνων σύμβουλος της TSE, και αργότερα έγινε διευθύνων σύμβουλος της Schmitz-Gotha, φαίνεται απίθανο να μην ήταν δυνατόν να επιτευχθούν καλύτεροι όροι προμήθειας υλικών από την [TSE]. Εκτός τούτου, μια ανταγωνιστική επιχείρηση θα έπρεπε κατά βάση να είναι σε θέση να χρηματοδοτεί τις ανάγκες των προμηθειών της στις συνήθεις τιμές της αγοράς, χωρίς κατ' αυτόν τον τρόπο να αντιμετωπίζει οικονομικά προβλήματα.

(63) Οι πληροφορίες που διαβίβασε η Γερμανία δείχνουν ότι η εξαγορά της [TSE] ήταν χρήσιμη επένδυση για την επιχείρηση, επειδή οδήγησε σε σοβαρή μείωση του κόστους, η οποία συνέβαλε στο να συντομευτεί η φάση της αναδιάρθρωσης κατά ένα έτος. Αυτό όμως δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι η επένδυση ήταν απαραίτητη για την υλοποίηση της αναδιάρθρωσης. Αν μια επιχείρηση λάβει ενισχύσεις για τη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσής της, δεν επιτρέπεται κατά βάση να κάνει καμιά επένδυση που αυξάνει την αποδοτικότητά της, επειδή τέτοιες επενδύσεις μειώνουν ταυτόχρονα και την ικανότητα του αποδέκτη της ενίσχυσης να χρηματοδοτήσει την αναδιάρθρωση με δικούς του πόρους. Μόνον αν ετίθετο σε κίνδυνο η επιτυχία της αναδιάρθρωσης συνολικά ή καθυστερούσε αδικαιολόγητα χωρίς την εν λόγω επένδυση, είναι δυνατόν η επένδυση να θεωρηθεί απαραίτητη για την αναδιάρθρωση, επειδή ο σκοπός της ενίσχυσης περιορίζεται στο να αποκαταστήσει την ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα. Κάθε επένδυση που υπερβαίνει αυτό που είναι απαραίτητο για την αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, αναλώνει αναγκαστικά χρηματοοικονομικούς πόρους, οι οποίοι θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για τις πραγματικά απαραίτητες δαπάνες αναδιάρθρωσης και οι οποίοι κατ' αυτόν τον τρόπο θα μείωναν το απαραίτητο για την αναδιάρθρωση ποσό της ενίσχυσης. Από το γεγονός αυτό έπεται ότι οι επενδύσεις που δεν είναι απαραίτητες για την

αναδιάρθρωση κατ' αυτήν την έννοια συνεπάγονται μια ένταση ενίσχυσης που υπερβαίνει το ελάχιστο απαραίτητο για την αναδιάρθρωση σύμφωνα με το κριτήριο της αναλογικότητας.

(64) Η μείωση του κόστους των προμηθειών από μόνη της δεν μπορεί να δικαιολογήσει την εξαγορά ως απαραίτητη για την αναδιάρθρωση. Εκτός τούτου, επισημαίνεται ότι η Γερμανία ποτέ δεν υποστήριξε ότι χωρίς την εξαγορά της [TSE] θα ετίθετο σε κίνδυνο η επιτυχία της αναδιάρθρωσης ή θα καθυστερούσε αδικαιολόγητα. Και χωρίς να ληφθεί υπόψη η εξαγορά της [TSE], ο αρχικός σχεδιασμός προέβλεπε την επίτευξη θετικών αποτελεσμάτων κατά το τέταρτο έτος λειτουργίας της επιχείρησης. Σύμφωνα με τις νεώτερες πληροφορίες, το χρονικό αυτό διάστημα μειώθηκε κατά ένα έτος με την εξαγορά. Ωστόσο, και η επίτευξη κέρδους μετά από τέσσερα χρόνια δεν μπορεί να θεωρηθεί μη εύλογο χρονικό διάστημα για την αναδιάρθρωση. Αντίθετα μάλιστα πρέπει να υποθέσουμε ότι ήδη το αρχικό σχέδιο προέβλεπε ταχεία μάλλον αποκατάσταση της ανταγωνιστικότητας. Γι' αυτό και πρέπει να διαπιστώσουμε ότι και χωρίς την εξαγορά της [TSE] θα μπορούσε να γίνει με επιτυχία η αναδιάρθρωση μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα και συνεπώς η εξαγορά δεν ήταν απαραίτητη για την επιτυχία της αναδιάρθρωσης. Η Επιτροπή διαπιστώνει, συνεπώς, ότι η εξαγορά της [TSE] δεν ήταν απαραίτητη για την επίτευξη των στόχων του σχεδίου. Εξ αυτού έπεται, ωστόσο, ότι οι πόροι που χρησιμοποιήθηκαν για την εν λόγω εξαγορά θα συνέβαλαν κάπου αλλού στη χρηματοδότηση της αναδιάρθρωσης, προκειμένου κατ' αυτόν τον τρόπο να μειώσουν το απαραίτητο για την αναδιάρθρωση ποσό της ενίσχυσης.»

51 Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα υποστηρίζει, πρώτον, βασικά ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται στην εσφαλμένη πραγματική διαπίστωση ότι η εξαγορά της TSE μείωσε κατά ένα έτος τη διάρκεια της αναδιάρθρωσης. Για να στηρίξει τον ισχυρισμό της η προσφεύγουσα επικαλείται το σχέδιο επιχειρήσεως και τα παραρτήματά του και ιδίως το «Σχέδιο ανάπτυξης — Ζημίες και κέρδη», το σχέδιο χρηματοοικονομικής διαχείρισης και το σχέδιο εξέλιξης των παγιοποιήσεων της Schmitz-Gotha που υποβλήθηκαν στις γερμανικές αρχές και προσαρτώνται στο δικόγραφο της προσφυγής. Επί πλέον, η προσφεύγουσα επισημαίνει την αντίφαση στις διαπιστώσεις της Επιτροπής σχετικά με τις πληροφορίες που είχε στη διάθεσή της όσον αφορά τους μετόχους της TSE. Για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της, η προσφεύγουσα επικαλείται την επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998 καθώς και τις επιστολές που απηύθυνε στην Επιτροπή στις 16 Μαΐου και 3 Ιουλίου 2002, που επισυνάπτονται στα υπομνήματα των διαδίκων.

52 Τα επιχειρήματα αυτά δεν μπορούν να γίνουν δεκτά.

53 Προκαταρκτικώς διαπιστώνεται ότι κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης απόφασης η Επιτροπή δεν είχε στη διάθεσή της το σχέδιο επιχείρησης που επικαλείται η προσφεύγουσα, με εξαίρεση το «Σχέδιο ανάπτυξης — Κέρδη και ζημίες», το οποίο είχε επισυναφθεί στην επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998.

54 Υπενθυμίζεται ότι κατά τη νομολογία η νομιμότητα μιας κοινοτικής πράξεως πρέπει να εκτιμάται με βάση τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που υφίστανται κατά τον χρόνο εκδόσεώς της και οι εκτιμήσεις που διατυπώνει η Επιτροπή πρέπει να εξετάζονται μόνο με βάση τα στοιχεία που είχε στη διάθεσή της κατά τον χρόνο που τις πραγματοποίησε (απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουλίου 1986, Βέλγιο κατά Επιτροπής, 234/84, Συλλογή 1986, σ. I-2263, σκέψη 16· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 25ης Ιουνίου 1998, T-371/94 και T-394/94, British Airways κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-2405, σκέψη 81· της 6ης Οκτωβρίου 1999, T-123/97, Salomon κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2925, σκέψη 48, και της 14ης Μαΐου 2002, T-126/99, Graphischer Maschinenbau κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2427, σκέψη 33). Κατά συνέπεια, για να αμφισβητήσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεσθεί στοιχεία τα οποία δεν γνώριζε η Επιτροπή κατά τη διοικητική διαδικασία (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση Ισπανία κατά Επιτροπής, όπ.π., σκέψη 31). Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση που, όπως εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν μετείχε στη διοικητική διαδικασία, ενώ είχε κατονομαστεί κατά τη διαδικασία αυτή ως ο δικαιούχος της επίδικης ενίσχυσης και η Επιτροπή είχε καλέσει τις γερμανικές αρχές και τους ενδιαφερομένους να αποδείξουν την αναγκαιότητα της εξαγοράς της επιχείρησης TSE (βλ. κατ' αυτή την έννοια απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Μαΐου 2005, T-111/01 και T-133/01, Saxonia Edelmetalle κατά Επιτροπής, Συλλογή 2005, σ. II-1579, σκέψεις 67 έως 70). Πράγματι, άπαξ η Επιτροπή κάλεσε τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν επωφελώς τις παρατηρήσεις τους δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι δεν έλαβε υπόψη τυχόν πραγματικά στοιχεία που μπορούσαν να της προσκομίσουν κατά τη διοικητική διαδικασία αλλά δεν το έπραξαν, δεδομένου ότι δεν υποχρεούται να εξετάζει αυτεπαγγέλτως και στηριζόμενη σε εικασίες ποια στοιχεία θα μπορούσαν να της έχουν υποβληθεί (βλ., κατ' αυτή την έννοια, απόφαση του Πρωτοδικείου της 14ης Ιανουαρίου 2004, T-109/01, Fleuren Compost κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-127, σκέψεις 48 και 49). Συνεπώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να επικαλεστεί, για να στηρίξει την αιτίασή της, το σχέδιο επιχείρησης που επισυνάπτει στο δικόγραφο της προσφυγής.

55 Κατόπιν αυτής της διευκρινίσεως, επισημαίνεται ότι η TSE αναφέρεται μεν δύο φορές στο έγγραφο κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998, πλην όμως οι μνείες αυτές είναι σαφώς δευτερεύουσες σε σχέση με τις αφορώσες την αναδιάρθρωση της προσφεύγουσας και δεν μαρτυρούν ότι η εξαγορά της TSE θα εχρηματοδοτείτο μέσω της κοινοποιουμένης ενίσχυσης. Συγκεκριμένα, αναφέρεται ότι ο Koch ήταν ο διευθυντής της TSE της οποίας ήταν και ο ιδρυτής. Εξάλλου, το έγγραφο αυτό, στο τμήμα που αφορά την παραγωγή της Schmitz-Gotha, αναφέρει ότι: «επί πλέον, η παραγωγή αυτοκινήτων οργανώνεται κατά τρόπο ιδιαίτερα ορθολογικό χάρη στην αγορά του προμηθευτή TSE και τον διαχωρισμό στοιχείων κατασκευής (οχημάτων) και της προσυναρμολογήσεως» και ότι «οι εταίροι της νέας επιχείρησης συνεισφέρουν τεχνογνωσία στον τομέα της παραγωγής και του "reengineering"». Η προσφεύγουσα που ρωτήθηκε ειδικά ως προς το σημείο αυτό κατά τη συνεδρίαση δεν μπόρεσε να διευκρινίσει για ποιο λόγο, παρά το επιχείρημά της περί αναγκαιότητας της εξαγοράς της TSE για την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha, η επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998 περιείχε μόνον αυτές τις δύο δευτερεύουσας σημασίας αναφορές. Εξάλλου από την επιστολή αυτή, η οποία παρατίθεται στην απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας, προκύπτει ότι η αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha που άρχισε το 1997 έπρεπε να ολοκληρωθεί εντός του 2000. Το Πρωτοδικείο παρατηρεί, όπως και η Επιτροπή με την προσβαλλομένη απόφαση, ότι η αναφορά αυτή είναι τελείως ανεξάρτητη της εξαγοράς της TSE από τη Schmitz-Gotha.

56 Όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας σχετικά με την αντιφατική στάση της Επιτροπής σε σχέση με το αν γνώριζε την ταυτότητα του Koch, διαπιστώνεται ότι, όπως αναφέρει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 62 της προσβαλλομένης απόφασης, γνώριζε τις προσωπικές σχέσεις μεταξύ Koch και TSE. Είναι αλήθεια ότι με τα υπομνήματά της η Επιτροπή σχετικοποίησε τον βαθμό στον οποίο γνώριζε τις σχέσεις αυτές. Ωστόσο και εν πάση περιπτώσει, οι παρατηρήσεις αυτές που διατυπώθηκαν κατά τη διάρκεια της δίκης δεν επηρεάζουν το περιεχόμενο και τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης ως προς αυτό το σημείο. Συνεπώς, οι αιτιάσεις της προσφεύγουσας επ' αυτού είναι αλυσιτελείς.

57 Δεύτερον, η προσφεύγουσα, στηριζόμενη σε διάφορα έγγραφα που προσαρτά στο δικόγραφο της προσφυγής και συγκεκριμένα στις δύο συμβάσεις της 9ης Οκτωβρίου 1997, στο σχέδιο επιχειρήσεως, στην επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998, στο έγγραφο που τιτλοφορείται «Εξέλιξη του κύκλου εργασιών της Schmitz-Gotha», στο σχέδιο της TSE για ανάπτυξη της τεχνογνωσίας από

εξωτερικούς επαγγελματίες, καθώς και στις επιστολές της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας προς την Επιτροπή της 10ης Αυγούστου 2001, 16ης Μαΐου, 28ης Μαΐου και 3ης Ιουλίου 2002, τις οποίες προσαρτά στο υπόμνημα αντικρούσεως, υποστηρίζει βασικά ότι η εξαγορά της TSE που χρηματοδοτήθηκε με την επίδικη ενίσχυση ήταν σύμφωνη με το κριτήριο περί «απολύτως αναγκαίου», διότι η ενσωμάτωση της εταιρίας αυτής στη Schmitz-Gotha ήταν απαραίτητη για να της δώσει τη δυνατότητα να αναπτύξει τα δικά της προϊόντα και συνεπώς να γίνει ανεξάρτητη και ανταγωνιστική στην αγορά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή περιορίστηκε κατά την εκτίμησή της να εξετάσει την επίπτωση μόνον από τη σκοπιά της μείωσης του κόστους εξαγοράς της TSE από τη Schmitz-Gotha, χωρίς να λάβει καθόλου υπόψη την ενσωμάτωση της τεχνογνωσίας η οποία, κατά την προσφεύγουσα, μπορούσε να επιτευχθεί μόνο με την εξαγορά αυτή.

58 Ούτε αυτά τα επιχειρήματα μπορούν να ευδοκιμήσουν.

59 Πρώτον, όπως κρίθηκε στη σκέψη 54 ανωτέρω σχετικά με το σχέδιο επιχειρήσεως το οποίο το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να λάβει υπόψη προκειμένου να εξετάσει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης απόφασης δεδομένου ότι προσκομίσθηκε το πρώτον κατά τη διάρκεια της δίκης, οι δύο συμβάσεις της 9ης Οκτωβρίου 1997 και το σχέδιο της TSE για την ανάπτυξη της τεχνογνωσίας από εξωτερικούς επαγγελματίες δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη, διότι δεν αμφισβητείται ότι τα έγγραφα αυτά δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης.

60 Συνεπώς, ο ισχυρισμός περί πρόδηλης πλάνης περί την εκτίμηση της Επιτροπής όπως αυτή διατυπώνεται στις αιτιολογικές σκέψεις 62 έως 64 της προσβαλλομένης απόφασης πρέπει να εξετασθεί λαμβανομένων υπόψη των εγγράφων που είχε στη διάθεσή της η Επιτροπή κατά τον χρόνο εκδόσεως της απόφασης αυτής, ήτοι η επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998 (περιλαμβανομένου και του «Σχεδίου αναπτύξεως — Ζημίες και κέρδη» της Schmitz-Gotha εκεί συνημμένου), το έγγραφο που τιτλοφορείται «Ανάπτυξη του κύκλου εργασιών της Schmitz-Gotha», καθώς και οι επιστολές της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας προς την Επιτροπή, της 10ης Αυγούστου 2001 και της 16ης Μαΐου, 28ης Μαΐου και 3ης Ιουλίου 2002.

61 Εν συνεχεία, σχετικά με τα έγγραφα αυτά υπενθυμίζεται ότι με την επιστολή κοινοποιήσεως της 18ης Μαΐου 1998 η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας επισήμανε, αφενός, ότι η παραγωγή οχημάτων από τη Schmitz-Gotha είχε οργανωθεί κατά τρόπο ιδιαίτερα ορθολογικό χάρη στην αγορά του προμηθευτή TSE και στον διαχωρισμό των στοιχείων κατασκευής των οχημάτων και της προσυναρμονολογήσεως και, αφετέρου, ότι οι εταίροι της νέας επιχείρησης εισέφεραν τεχνογνωσία στον τομέα της παραγωγής και του «reengineering».

62 Με την από 10 Αυγούστου 2001 επιστολή τους, οι γερμανικές αρχές έκαναν λόγο για δύο συνέπειες της εξαγοράς της TSE. Πρώτον, παρατήρησαν ότι η εξαγορά καθιστούσε δυνατή «τη μείωση του κόστους παραγωγής λόγω του ότι εξέλιπε ένας ενδιάμεσος προμηθευτής καθώς και το περιθώριο κέρδους που του αναλογούσε». Δεύτερον, παρατήρησαν ότι η εξαγορά αυτή οδηγούσε στην «απόκτηση τεχνογνωσίας [...] που έδινε τη δυνατότητα να συνδεθεί η κατά κυριολεξία παραγωγή και οι τεχνικές ικανότητες ανάπτυξης προκειμένου να επιτευχθεί ανταγωνιστικότητα».

63 Εξάλλου, με την από 16 Μαΐου 2002 επιστολή τους, σχετικά με το συμφέρον στην εξαγορά της TSE, οι γερμανικές αρχές υπογράμμισαν ότι για τη Schmitz-Gotha η απόκτηση της TSE εμφανίζεται αρχικά στο επίπεδο των δαπανών ιδιαίτερα συμφέρουσα [...]. Επί πλέον, σχετικά με την τεχνογνωσία, οι αρχές αυτές επανέλαβαν: «η Schmitz-Gotha δεν είχε άλλο μέσο ώστε να αποκτήσει την τεχνολογία που είχε αναπτύξει η TSE στην κατασκευή των εξαρτημάτων. Η δαπάνη της εσωτερικής ανάπτυξης των εξαρτημάτων και της κατασκευής τους για την παραγωγή της επιχείρησης θα ήταν πολύ υψηλή σε χρήμα και σε χρόνο, οπότε δεν θα μπορούσε να διαφυλαχθεί η αποδοτικότητα της Schmitz-Gotha ιδίως μάλιστα καθόσον η τελευταία δεν είχε σχεδόν καμιά τεχνογνωσία σ' αυτόν τον τομέα».

64 Με την από 28 Μαΐου 2002 επιστολή, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ισχυρίστηκε επίσης ότι η αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE στηρίζεται, αφενός, στην ανάγκη αποκτήσεως εξαρτημάτων αυτοκινήτων υψηλού τεχνολογικού και ποιοτικού επιπέδου που «η Schmitz-Gotha δεν μπορούσε να αγοράσει σε αρκετή ποσότητα ώστε να επιτύχει τους όρους κοστολογήσεως που ήταν απαραίτητοι για

τη μείωση των δαπανών, η οποία θα καθιστούσε δυνατή μια ανταγωνιστικότερη πολιτική τιμών» και, αφετέρου, στο γεγονός ότι η Smitch Gota «δεν είχε κανένα άλλο μέσο ώστε να αποκτήσει την τεχνολογία που είχε αναπτύξει η TSE στην κατασκευή των εξαρτημάτων».

65 Με την από 3 Ιουλίου 2002 επιστολή την οποία η προσφεύγουσα επικαλέστηκε και πάλι κατά τη συνεδρίαση, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας συμπλήρωσε τις προεκτεθείσες παρατηρήσεις. Συγκεκριμένα, διευκρίνισε ότι χάρη στην εξαγορά της TSE το μέρος των προμηθειών στις δαπάνες παραγωγής της Schmitz-Gotha είχε μειωθεί, ότι η εξαγορά αντιπροσώπευε δυναμικό οικονομίας για την περίοδο από 1998 έως 2002 κατά τι λιγότερο των 5 000 000 DEM και ότι η αποδοτικότητα της Schmitz-Gotha επιτεύχθηκε ένα έτος πριν από την προβλεπόμενη λήξη της περιόδου αναδιάρθρωσης. Οι γερμανικές αρχές κατέληξαν στο συμπέρασμα, μεταξύ άλλων, ότι η εξαγορά της TSE ήταν απαραίτητη για τη μείωση των δαπανών προμηθείας της προσφεύγουσας, ότι μόνο η εξαγορά της θα παρείχε τη δυνατότητα στη Schmitz-Gotha να καλύψει την έλλειψη τεχνογνωσίας και ότι η Schmitz-Gotha δεν ήταν σε θέση να διαπραγματευθεί εκπτώσεις της έκτασης αυτών που χορηγούσαν άλλες επιχειρήσεις.

66 Το έγγραφο που τιτλοφορείται «Ανάπτυξη του κύκλου εργασιών της Schmitz-Gotha» και επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής δείχνει, υπό τη μορφή πίνακα, τον κύκλο εργασιών της Schmitz-Gotha που προκύπτει από τις πωλήσεις της σε τρίτες επιχειρήσεις μεταξύ των ετών 1997 και 2000.

67 Από όλες τις προαναφερθείσες επιστολές προκύπτει ότι οι γερμανικές αρχές, αφενός, επέμειναν βασικά στη μείωση των δαπανών παραγωγής που προκάλεσε για τη Schmitz-Gotha η εξαγορά της TSE με την κατάργηση ενός ενδιαμέσου προμηθευτή και, αφετέρου, ισχυρίστηκαν ότι η πράξη αυτή έδωσε την απαραίτητη τεχνογνωσία στην προσφεύγουσα για να αναπτύξει τα προϊόντα της.

68 Όσον αφορά την πρώτη διευκρίνιση, το Πρωτοδικείο παρατηρεί, όπως ορθά επισήμανε και η Επιτροπή, ότι αυτές οι μειώσεις των δαπανών δεν αποδεικνύουν ότι

η αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha δεν θα επιτύγχανε εντός του χρονικού διαστήματος που προβλέφθηκε αρχικά αν δεν είχε προηγηθεί η εξαγορά της TSE, δηλαδή σε τελική ανάλυση με επενδύσεις λιγότερο δαπανηρές σε κρατικούς πόρους. Ειδικότερα, το γεγονός που τονίζεται με την από 3 Ιουλίου 2002 προαναφερθείσα επιστολή που επικαλείται η προσφεύγουσα, ότι δηλαδή η Schmitz-Gotha πραγματοποίησε τις οικονομίες αυτές μεταξύ 1998 και 2002, ήτοι μετά την καταβολή της επίδικης ενίσχυσης, δεν αποτελεί απόδειξη του ότι η εξαγορά της TSE από την προσφεύγουσα ήταν απολύτως αναγκαία για την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha και ότι δηλαδή η πράξη αυτή μπορούσε να χρηματοδοτηθεί με κρατικές ενισχύσεις.

69 Όσον αφορά την ενσωμάτωση της τεχνογνωσίας της TSE στις δραστηριότητες της προσφεύγουσας, από τις προαναφερθείσες επιστολές προκύπτει ότι οι γερμανικές αρχές περιορίστηκαν να τονίσουν την αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE, χωρίς ωστόσο να εξηγήσουν γιατί η εξαγορά αυτή ήταν απολύτως αναγκαία για την επίτευξη αυτού του αποτελέσματος, σύμφωνα με το σημείο 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών. Συγκεκριμένα, οι γερμανικές αρχές δεν διευκρίνισαν για ποιο λόγο το οικονομικότερο από τη σκοπιά της χρησιμοποίησης κρατικών κονδυλίων μέσο για την απόκτηση της τεχνογνωσίας που ήταν αναγκαία για την ανάπτυξη των εξαρτημάτων αυτοκινήτων της Schmitz-Gotha ήταν η χρηματοδότηση της εξαγοράς της TSE στο σύνολό της.

70 Βεβαίως, όπως παρατηρεί η προσφεύγουσα, στις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης απόφασης η Επιτροπή αναλύει σε αδρές γραμμές το επιχείρημα των γερμανικών αρχών ότι η απόκτηση της TSE ήταν αναγκαία για να δώσει τη δυνατότητα στη Schmitz-Gotha ν' αποκτήσει την τεχνογνωσία για την ανάπτυξη εξαρτημάτων αυτοκινήτων.

71 Ωστόσο, εκτός του ότι το ζήτημα αυτό δεν ανάγεται στην ανάλυση του ισχυρισμού περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως, αλλά ενδεχόμενης ελλιπούς αιτιολογίας, υπενθυμίζεται ότι στην αιτιολογική σκέψη 62 της προσβαλλομένης απόφασης η Επιτροπή παρατήρησε βασικά ότι εν πάση περιπτώσει η εξαγορά της TSE δεν ήταν αναγκαία για να εξασφαλίσει μια καλή συνεργασία με την επιχείρηση αυτή στο

μέτρο που, μεταξύ άλλων, ο Koch, ως κοινός διευθύνων σύμβουλος της Schmitz-Gotha και της TSE και βασικός μέτοχος της τελευταίας, μπορούσε πιθανότατα να επιτύχει καλύτερους όρους αγοράς από την TSE.

72 Εξάλλου, δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι της ήταν αδύνατο να αποκτήσει την αναγκαία τεχνογνωσία μέσω εξωτερικών παροχών υπηρεσιών λόγω των υπερβολικών δαπανών που θα αντιπροσώπευαν οι υπηρεσίες αυτές όπως αποδεικνύει το σχέδιο της TSE της 17ης Αυγούστου 1997 για την ανάπτυξη της τεχνογνωσίας από εξωτερικούς επαγγελματίες που επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής.

73 Πράγματι, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι, στο πλαίσιο του ελέγχου της νομιμότητας της προσβαλλομένης απόφασης, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να λάβει υπόψη το έγγραφο που περιλαμβάνεται στο παράρτημα αυτό (βλ. σκέψη 59 ανωτέρω). Εξάλλου, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι το έγγραφο αυτό μπορεί να ληφθεί υπόψη, δεν αρκεί καθ' εαυτό για να αποδείξει ότι η εξαγορά της TSE στο σύνολό της ήταν απολύτως αναγκαία για να δώσει τη δυνατότητα στην προσφεύγουσα να αποκτήσει την αναγκαία τεχνογνωσία για την αναδιάρθρωσή της κατά την έννοια του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών.

74 Όσον αφορά τέλος το έγγραφο που τιτλοφορείται «Ανάπτυξη του κύκλου εργασιών της Schmitz-Gotha», που επίσης επισυνάπτεται στο δικόγραφο της προσφυγής, ναι μεν αναφέρει ότι ο κύκλος εργασιών αυξήθηκε σημαντικά κατά την περίοδο 1997-2000, πλην όμως δεν αποδεικνύει καθ' εαυτό ούτε τη σχέση μεταξύ της ανάπτυξης αυτής και της απόκτησης της TSE ούτε, κατά μείζονα λόγο, την αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE για την αναδιάρθρωση της προσφεύγουσας κατά την έννοια του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών. Συνεπώς, η Επιτροπή, καίτοι παρέλειψε να αναλύσει ειδικά το έγγραφο αυτό με την προσβαλλομένη απόφαση, δεν βάρυνε την εκτίμησή της με πρόδηλη πλάνη.

75 Ως εκ περισσού, το Πρωτοδικείο παρατηρεί ότι σε κανένα από τα προαναφερθέντα έγγραφα που ήταν διαθέσιμα κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης οι γερμανικές αρχές δεν περιέγραψαν επακριβώς τη φύση της τεχνογνωσίας που απέκτησε η Schmitz-Gotha χάρη στην εξαγορά της TSE.

76 Κατά συνέπεια, βάσει των στοιχείων που είχε η Επιτροπή στη διάθεσή της κατά τον χρόνο εκδόσεως της προσβαλλομένης απόφασης, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η απόφαση αυτή εμφανίζει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνουσα ότι οι γερμανικές αρχές δεν απέδειξαν την αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE για την αναδιάρθρωση της Schmitz-Gotha, κατά την έννοια του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών.

77 Συνεπώς ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, που αφορά κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

78 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει βασικά ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας στο μέτρο που για την έκδοσή της η Επιτροπή στηρίχθηκε σε υποκειμενικές θεωρήσεις.

79 Ειδικότερα, φρονεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε με σκοπό να κολαστεί ο υποτιθέμενος πλουτισμός του Koch που ενήργησε προς ίδιο όφελος, χρησιμοποιώντας κρατικά κονδύλια για ν' αγοράσει μια επιχείρηση που του ανήκε ήδη. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι κατά την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα πραγματικά στοιχεία σχετικά με την αναγκαιότητα της εξαγοράς της TSE για την επιτυχία της αναδιάρθρωσης της Schmitz-Gotha.

80 Η Επιτροπή αντιτάσσει ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως στερείται βάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

81 Κατά τη νομολογία, μια απόφαση εκδίδεται κατά κατάχρηση εξουσίας μόνον αν βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων παρίσταται εκδοθείσα με αποκλειστικό ή τουλάχιστον πρωταρχικό σκοπό την επίτευξη στόχων διαφορετικών από αυτούς που επικαλείται (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 1990, T-46/89, Pitrone κατά Επιτροπής, Συλλογή 1990, σ. II-577, σκέψη 71, και της 6ης Μαρτίου 2002, T-92/00 και T-103/00, Diputación Foral de Álava κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-1385, σκέψη 84).

82 Πρέπει όμως να ληφθεί υπόψη ότι, για να στηρίξει τον ισχυρισμό της, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει καμιά αντικειμενική ένδειξη βάσει της οποίας θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ο πραγματικός σκοπός που επιδίωξε η Επιτροπή με την έκδοση της προσβαλλομένης απόφασης ήταν να κολάσει τον υποτιθέμενο πλουτισμό του διευθυντή της Schmitz-Gotha.

83 Βεβαίως, στην αιτιολογική σκέψη 62 της προσβαλλομένης απόφασης η Επιτροπή επισήμανε την ιδιαιτερότητα της πράξης αυτής παρατηρώντας βασικά ότι ο Koch, ως μέτοχος της προσφεύγουσας και μόνος διευθυντής της, της είχε πωλήσει μια

επιχείρηση την οποία διηύθυνε και η οποία του ανήκε ήδη και πέτυχε την καταβολή της τιμής πωλήσεως από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας μέσω της επίδικης ενίσχυσης.

84 Ωστόσο, όπως προαναφέρθηκε στο πλαίσιο της εκτίμησης του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα, από τις αιτιολογικές σκέψεις 63 και 64 της προσβαλλομένης απόφασης προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε σε αντικειμενικά στοιχεία για να διαπιστώσει ότι δεν συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις του σημείου 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών.

85 Κατά συνέπεια, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλεται επικουρικώς και αφορά πλάνη της Επιτροπής ως προς το ποσό της ενίσχυσης που πρέπει να επιστραφεί

Επιχειρήματα των διαδίκων

86 Κατά την προσφεύγουσα, ακόμη κι αν το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η εξαγορά της TSE δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, μόνον το ποσό των 1 500 000 DEM μπορεί να ανακτηθεί. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ένα μέρος της τιμής αγοράς ύψους 700 000 DEM περίπου δεν αντιβαίνει στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, δεδομένου ότι απουσιάζει ο κίνδυνος απώλειας. Ειδικότερα, πρόκειται κατά την άποψή της για τα στοιχεία του ενεργητικού που εμφανίζει η περιουσία της Schmitz-Gotha, όπως το κεφάλαιο, οι μεταφορές διαθεσίμων κερδών και το συσσωρευμένο ετήσιο πλεόνασμα που διέθετε και που μπορούσε να αποσύρει αμέσως.

87 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

88 Όπως προαναφέρθηκε, η εκτίμηση του συμβιβαστού της επίδικης ενίσχυσης στηρίζεται στην ενδεχομένη αναγκαιότητά της για την αναδιάρθρωση της οικείας επιχείρησης. Αντίθετα με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ο κίνδυνος που ενείχε η επίδικη επένδυση συνιστά στοιχείο άσχετο με το ζήτημα αυτό. Συνεπώς, το γεγονός ότι η επίδικη ενίσχυση χρηματοδότησε μια επένδυση που αποδείχθηκε ακίνδυνη δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω.

89 Επί πλέον, υπενθυμίζεται ότι, κατά το σημείο 3.2.2, Γ, των κατευθυντηρίων γραμμών, «για να περιοριστούν οι στρεβλωτικές συνέπειες, η μορφή υπό την οποία χορηγείται η ενίσχυση πρέπει να είναι τέτοια που να μη δημιουργεί στην εταιρία πλεόνασμα μετρητών το οποίο θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για επιθετικές δραστηριότητες στρέβλωσης της αγοράς ανεξάρτητες από τη διαδικασία αναδιάρθρωσης». Όμως, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης, τυχόν μερική ανάκτηση της ασυμβίβαστης ενίσχυσης θα ενείχε τον κίνδυνο να διαθέτει η Schmitz-Gotha πλεόνασμα μετρητών κατά την έννοια του σημείου 3.2.2 των κατευθυντηρίων γραμμών. Συνεπώς, ορθά η Επιτροπή απαιτεί με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης απόφασης την ανάκτηση του ποσού των 2 200 000 DEM.

90 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί όπως πρέπει να απορριφθεί και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

91 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα αν έχει διατυπώσει σχετικό αίτημα ο νικήσας διάδικος. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Legal Lindh Mengozzi

Wiszniewska-Białecka Vadapalas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 6 Απριλίου 2006.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος

E. Coulon H. Legal